

CIRIMOKOSZ
MEGKEZDTE
KORMÁNY-
ALAKÍTÁSÁT

GYORSÍTUK
A MEZŐGAZDASÁGI
MUNKÁKAT

HAT HÓNAP MÉR-
LEGE A TANÁCSI
VÁLLALATOKNÁL

ÜNNEPI KONCERT
A DÓM TERÉN

ÓVODÁK —
HALPORONTYOK
SZÁMÁRA

MEGVALÓSULT ESZMÉNYEK

Írta: Szirmai István

Tizenhat esztendővel ezelőtt vita folyt arról, hogy a Magyar Népköztársaság alkotmánya a már kivívott politikai, társadalmi, gazdasági vívmányok törvénybe iktatását, a csak már megvalósítottat tartalmazza-e, vagy programot is adjon. A vitából — bár tagadtuk az alkotmány programot adó jellegét — olyan alaptörvény született, amely rögzítette a felszabadulás után eltelt, nem egészen öt esztendő alatt elért eredményeket, de előre is mutatott, meghatározva a társadalmi haladás, a szocializmus építésének útját.

A szocialista fejlődésnek még csak a kezdetén jártunk. Igaz, hogy az ipar nagy részéből már kiszorítottuk a tőkéseket, a mezőgazdaságban felszámoltuk a nagybirtokot, de a kapitalista és feudális erők befolyása még nagy volt. Az ipar termelése 1949-ben még csak körülbelül harminc százalékkal volt több, mint az utolsó békeévben. Akkor még csak néhány termelőszövetkezet volt az országban. A falvak népe a magántulajdon rabja volt, és idegenkedett a termelőszövetkezettől. 1949-ben van még termelőszövetkezet magántulajdonban, ami azt jelenti, hogy voltak még az országban kizsákmányolt dolgozó rétegek. Mégis — mert a politikai hatalom birtokosa ebben az időben a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásszövetkezet — a valóságos társadalmi viszonyoknak és a munkásszövetkezet politikájában meghatározott célnak megfelelően állapítja meg alaptörvényünk, hogy a Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népe.

Ha az alkotmányban törvénybe iktatott eszményeket most elsősorban úgy nézzük, mint 16 évvel ezelőtt megfogalmazott elvi útmutatást, programot, akkor mai ünnepi évfordulóinkon megállapíthatjuk, hogy ezek az eszmények, amelyekért népünk legjobbjai harcoltak, éltek és sokszor életüket adták — maradéktalanul megvalósultak.

Az országot iparosítottuk, ipari termelésünk a háború előtti sokszorosa. A magyar munkásszövetkezetek hatalmas társadalmi erővé nőttek és megerősödtek az országvezetés, a közigazgatás irányításában, a termelés gondjaiban és gyakorlatában.

A magyar parasztság megvívta forradalmát, maga számolt le a magántulajdon kötöttségeivel és már esztendőnk óta szocialista alapon építi a nagyszocialista mezőgazdaságot.

Véglegesen és már régen felszámoltuk a kizsákmányoló osztályokat. Hazánkban megszűnt a kizsákmányolás, senki sem kiszolgáltatott, senki sem szolga. Társadalmunk valóban a munka társadalma, mindenki munkájából él. A magyar társadalom egyre egységesebb, kialakulóban van az azonos érdekekre, célokra, a szocialista eszmékre épülő nemzeti egység. A népi hatalom a felszabadulás óta eltelt húsz esztendő alatt, ha buktatókon, sokszor keserves nehézségek árán is, de erős, szilárd, megdönthetetlenül vált. Hazánk szabad, független ország, részese annak a nemzetközi erőnek, amely zászlójára a társadalmi haladást, az emberi jólétet, a béke biztosítását tűzte ki.

1949-ben — idézem az alkotmány szövegét — „népünk megkezdte a szocializmus alapjainak lerakását és országunk a népi demokrácia útján halad előre a szocializmus felé.” Három évvel ezelőtt, 1962 őszén pártunk VIII. kongresszusa már azt állapította meg: befektették a szocializmus alapjainak lerakását és most már a cél a szocializmus teljes felépítése.

Ha most vitát kezdenénk arról, hogy vajon alkotmányunk kifejezi-e mindazt a politikai, társadalmi vívmányt, amit népünk társadalmi harcaival és alkotó munkájával az elmúlt húsz esztendő alatt elért, valószínűleg arra az elhatározásra jutnánk, hogy ma már több az eredmé-

nyünk, mint amit alkotmányunk kifejez és talán időszerű is foglalkozni új alkotmány megvalósításának gondolatával. Maradandó igazsága alkotmányunknak, hogy „a Magyar Népköztársaság társadalmi rendjének alapja a munka” és hadd idézzem meg alaptörvényünket: „minden munkaképes polgárnak joga, kötelessége és becsületbeli ügye, hogy képességei szerint dolgozzék”. Ennek az alapvető igazságnak tükrében lássuk most az alkotmány ünnepén is feladatainkat, gondjainkat.

Ötéves tervünk befejező évében szép eredményeket értünk el, az eredményekben már jelentkezik a párt ismert, múlt évi, december 10-i határozatának hatása. Jobban dolgozunk, valamivel már gazdaságosabban és termelékenyebben termelünk, javult a munkafegyelmünk. Ezek az eredmények azt bizonyítják, hogy a munkások, a műszaki vezetők, a gazdasági vezetők megértették a párt figyelmeztető szavát. Mindenki tudja, hogy nehéz fél-évről volt. Kár pusztított állatállományunkban, rácsálók dúltak vetéseinkben, aztán jött az ár, a sok belviz, a hosszán tartó esőzések. Mindez jelentős kárt okozott a mezőgazdaságban, jelentős kiesést a közlekedésben és ez kihatott üzemeink, gyáraink egy részére is. Mégis, mindezek ellenére teljesíteni kell az évi tervünket. A társadalom minden alkotó erejének azzal az összefogásával, amellyel győztünk az ár ellen, kell hogy pótoljuk az elemi csapások okozta károkat és folytatnunk kell a munkát még nagyobb kedvvel és odaadással — az első fél év megmutatta, hogy érdemes — pártunk múlt évi decemberi határozatának szellemében.

A magyar nép békében él, de mélyen nyugtalanítja, hogy a világ különböző tájain fegyveres erőszakkal próbálják megállítani a társadalmi haladást, és nyomják el a népek szabadságharcát, tiportják nemzetek függetlenségét a gyűlöletes imperialista tőkés hatalmak. Vietnamban gyilkolnak és pusztítanak Amerikai urainak zsoldosai, egy testvérünk szocialista ország útjait, kórházait pusztítják, gyermekeit, asszonyait gyilkolják az amerikai bombák. Vietnam fölünk sok ezer kilométer távolságra van, de a magyar népet megtanította a történelem arra, hogy kicsi ma már a földgolyó, a béke oszthatatlan. Ezért, ahogyan összefogtunk és bizonyítottuk áldozatkészségünket, amikor az árvízkarosultak megsegítéséről volt szó, úgy kell összefognunk és még nagyobb erőfeszítéseket tennünk, hogy a morális és politikai együttérzésen túl anyagi és technikai eszközökkel is segíthessük Vietnamban harcba álló hős népét.

A mi hozzájárulásunk a világ békéjének megőrzéséhez a mi viszonyaink között — ezt mindenkinek értenie kell — elsősorban jó munkánk lehet. Ezzel erősíthetjük szocialista hazánkat és minél erősebb a szocialista Magyarország, minél többet nyújt a dolgozó embereknek szocialista rendünk, annál több segítséget tudunk adni az emberi haladásért, a békéért, az imperializmus ellen küzdő népeknek.

Ez a kötelesség, felismerés kell, hogy vezessen bennünket az újkényer ünnepén és a hétköznapiakban. Ilyen messze kell látnunk akkor is, amikor az aratás és cséplés gondjaival birkózunk. Ez a kötelességünk kell hogy érvényesüljön, amikor a betakarított gabonával gazdálkodunk, amikor nekilátunk az őszi munkáknak, hogy az újkényer ünnepén jövőre is jelenthessük: biztosítva van az ország kenyere.

Ünnepeljen Csongrád megye, Szeged város népe megérdemelt sok örömmel.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPÁRT LAPJA

55. évfolyam, 196. szám

Ara: 60 fillér

Péntek, 1965. augusztus 20.

Újabb állomáshoz érkeztek

Zászlót,
jelvényt nyert
szocialista brigádok

Ünnepünk a munka ünnepe is, a dolgozók helytállásának, szocialista versenyének kiemelkedő állomásai. A szegedi üzemekben sok helyen osztottak ebből az alkalomból Kiváló dolgozó okleveleket, jelvényeket a legkiemelkedőbb teljesítményt nyújtó munkásoknak, alkalmazottaknak. A szocialista vagy az e címért harcoló munkacsoportok eredményeit is értékelték több helyen az ünnepet megelőző napokban.

A követelmények szerint

A konzervgyár egyik legjobb munkacsoportja, a gyümölcskonyhán dolgozó Voszok brigád számára alkotmányunk napja még a szokásosnál is szebb, emlékeztetősebb, hiszen a szocialista brigád cím elnyeréséről szóló oklevél mellé most kapták meg a jelvényt is. Természetesen megdölgöztek azért, hogy mindannyiuk mellé felkerülhessen a büszke jelvény: munkájuk és magatartásuk a mozgalom magas szintű követelményeinek alkalmazkodott: szocialista módon dolgozni, tanulni, élni.

Jó két évvel ezelőtt, 1963 júniusában alakult meg a fiatalokból álló munkacsoport a gyümölcsfeldolgozó üzemen. Tavaly egyetemesen a tagok száma tízenkettőre emelkedett. A többen egyetlen valamivel idősebb asszony van közöttük, Széll Imréné, aki a brigádnapló hűséges vezetését vállalta, s „mutatóban” akad egy férfi is. A műszaki beosztású dolgozók közül ketten segítik a brigád munkáját.

Az első kiemelkedő elismerést éppen egy esztendővel ezelőtt, tavaly augusztus 20-án érdemelték ki: a szocialista brigád cím birtokosai lettek. Idén, felszabadulásunk évfordulóján igazgatói dícséretben részesültek. Így érkeztek el 1965 augusztus 20-ához.

A brigádban késés, hiányzás nem szokott előfordulni, gádnapló hűséges vezetését vállalta, s „mutatóban” akad egy férfi is. A műszaki beosztású dolgozók közül ketten segítik a brigád munkáját.

Már a harmadik oklevél...

1963-ban tették ki az első oklevelet a falra, a ruhagyári Szabadság brigád tagjai. A kitüntetés dátuma: augusztus 20. Azóta egy másik oklevél, s egy szép zászló is odakerült társnak a tavalyi alkotmányünnep alkalmából. Idén már a harmadik okle-

selejt munkát sem adnak ki a kezük közül. Átlagos tervteljesítésük 103 százalékos, teljesített felajánlásuk pedig az első osztályú áruk arányának növelése. Üvegterítés nélkül, balesetmentes termelés fémjelzi munkájukat. Olyasmint is szívesen vállalnak, ami nem lenne kötelességük. Bár asszonyokról van szó, ha szükséges, önként jelentkeznek vasárnapi műszakra is.

A munkacsoport megértő, derűs hangulatú közösség. Segítik egymást. Három szakmunkás van a brigádban, vezetőjük, Venczel Ilona pedig, miután elvégezte az élelmiszeripari technikumot, beiratkozott a felsőfokú technikumba is. Röviden ennyit lehet elmondani jellemzésükre, de hiszen ebből is látható, hogy méltán nyerték el a szocialista brigád jelvényt alkotmányunk születésének évfordulóján.

vél és a második zászló elhelyezése okoz jóleső gondot a 11 tagú munkacsoportnak. „A szocializmus építésében és a szocialista erkölcs kialakításában végzett eredményes munkájukért...” — az oklevél szavai mögött nemes emberi tettek sejlenek fel. És valóban, szépívű élet ennek a brigádnak az élete, a gyárban és a gyáron kívül is.

Föllner Péterné brigádvezető sorolja a legfontosabbakat: a minőség javítására a kollektíva vállalta, hogy hétre csökkentik a kárterítési esetek számát, az eredmény: összesen öt fordult elő. Pedig olyan könnyen becsúszik egy-egy vágási hiba. A brigád tagjai ismerik a szabadszabban előforduló valamennyi reszort munkáját, helyettesítés esetén bárhol megállják a helyüket. A múlt év végén a terv sikeréért munkaidőn túl ezer kártevő készítését vállalták, de nem annyit adtak — ötezerre is tellet a szorgalmából.

Új terveket is szövögetnek: a szabászat négy szocialista brigádjához mellé segítenek szervezni az ötödiket is. Ha ők is elnyernék a címet, az már a szocialista üzemen rangot jelentene. Ez célunk is szép, eredményes azonban még sebb lesz, ha segítségükkel megvalósul.

Nagygyűlések országszerte

A szegedi ünnepi gyűlésen ma Erdi Ferenc,
a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára
mond beszédet

Ma országsszerte gyűléseket rendeznek az alkotmány ünnepére alkalmából. Békéscsabán nagygyűlés lesz, amelyen Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára mond beszédet. Az Egerben sorakerülő nagygyűlés szónoka Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

Ma, pénteken délelőtt 9 órakor Szeged m. j. városi tanácsa, a Hazafias Népfront városi bizottsága és a Szakszervezetek Megyei Tanácsa ünnepi gyűlést rendez az újszegedi Vigadóban rendezésű (esős, rossz idő esetén a Szabadság Moziban.) A gyűlésen Erdi Ferenc akadémikus, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára mond ünnepi beszédet.

Az ünnepi gyűlés után a gazdag, változatos kulturális és sportműsor kezdődik. Este a Hazafias Népfront városi bizottsága az immár hagyományos alkalmából az újszegedi Vigadóban rendezi meg.

A szegedi járás valamennyi községében Gyálárét, Kiskundorozsma, Sövényháza, Szőreg és Tápé kivételével — ahonnan az ünnepelők a szegedi nagygyűlésen vesznek részt — nagygyűléseket rendeznek ma, alkotmányunk évfordulóján. Az ünnepi gyűlések után a közönségekben is kulturális és sportműsorok, majálisok, munkás-paraszti találkozók lesznek.

*

Az alkotmány napja alkalmából az idén Mohácsra, a 120 napos küzdelem árán megmentett Duna menti városban rendezték meg esztendőnkön este a megye központi ünnepségét. A nagygyűlésen Komocsin Zoltán,

az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára mondott beszédet. Beszédében elsősorban gazdasági kérdésekkel foglalkozott és elismerő szavakkal emlékezett meg az árvízi csata hőseiről. Tegnap este a szakszervezetek megyei székházának színháztermében nagygyűlést rendeztek Miskolcon is. Ünnepi beszédet mondott Péter János külügyminiszter. Beszédében a többi között ismertette hazánk külpolitikáját, s részletes áttekintést adott a nemzetközi kérdésekről. (MTI)

Kitüntetések alkotmányunk évfordulója alkalmából

Tegnap, csütörtökön délelőtt ünnepséget rendeztek Szegeden, a megyei tanácsszálon az alkotmányunk évfordulója alkalmából kitüntetésben részesült tanácsi dolgozók tiszteletére. A kitüntetéseket, s a velük járó pénzjutalmat Hantos Mihály, a megyei tanács vb elnökhelyettese adta át.

„Kiváló dolgozó” jelvényt kapott: dr. Mathesz Sándor főelőadó (megyei tanács vb titkárság), Csernus Ferenc főelőadó (megyei tanács vb igazgatási osztály), Korom István főelőadó (szegedi járási tanács vb titkárság), Barna Mihályné előadó (Algyő), Mészáros Mária előadó (Makó), városi tanács vb titkárság), Juhari Ferenc főelőadó (Makó), járási tanács vb titkárság), Szűcs Mártonné főelőadó (Hódmezővásárhely, városi tanács vb titkárság), Balogh Lászlóné előadó (Csongrád, városi tanács vb titkárság), dr. Nagy László előadó

(Szentes, járási tanács vb igazgatási osztály), dr. Kocsis Ferenc osztályvezető (Szentes, városi tanács vb igazgatási osztály).

„Szocialista Kultúráért” jelvényt kapta Csejéi István né tápéi községi vb-titkár és Lóvid Lajos, a csongrádi Kossuth Művelődési Ház művészeti előadója.

„Miniszteri dícséret”-ben részesült Kónyi Mátyásné, a Csongrád megyei Moziüzemi Vállalat munkaközi előadója és Bodó István tápéi községi vb-elnök.

Papp Gyula, Szeged városi Tanács V. B. elnökhelyettese kért kiváló szegedi népművelőket adott át kitüntetéseket a városi tanácsban tegnap délelőtt: a Szegedi Kultúraért kitüntetésben részesítették Gruber Lászlót — elsősorban kórusvezető tevékenységéért. Miniszteri dícséretben részesült Vlasics Károly, a városi kézművészeti szakkör vezetője.